

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre — — — 20 kor. | Negyed évre — — — 5 kor.
 Fél évre — — — 10 " | Egyes szám ára — — — 40 fill.
 Nyitlétér soronként 3 kor.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.
 Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.
 Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza. Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedezmény.

Ne türelmetlenkedjünk

azért, hogy a béketárgyalások befejezése még nem érkezett el. Az öt évig tartó világháború, pusztulás és pusztítás után az országok, a népek között békét és pedig tartós békét teremteni nem olyan könnyű munka, mint volt a háborút felidézni. Tessék csak meggondolni, hogy egy ilyen békekötés tárgyalásainál hány ezer meg ezer kérdés merül fel, amelyekre tárgyilagos, hű választ adni nem oly könnyű dolog, mint ahogy az első pillanatra látszik.

A békekongresszus igyekszik a békét kötő nemzetek, országok egymáshoz való viszonyait, jogait, kötelezéseit úgy gazdasági, ipari, kereskedelmi, mint kulturális s egyéb tekintetben is az igazság, méltányosság alapján megállapítani. Ezer tévedéssel, elfogultsággal teli akadályokkal kell megbirkóznia a konferenciának, hogy a való igazságnak megfelelő békét hozza létre, amelyben a népek, nemzetek az örök béke eszméjétől áthatva, a mindeneket átölelő, áthidaló testvéri szeretetben egymásra találva, egy jobb, egy szebb, egy ideálisabb világot fognak megteremteni.

Türellemmel és nyugalommal várjuk be tehát a béketárgyalások befejezését, amely teljesen vissza fogja adni az emberiséget önmagának s meg fogja gyógyítani mindazokat a sebeket, amelyeket a háború ütött az emberiségben.

S . . . . y.

— Nyomdász-kongresszus Nagyszebenben. Pünkösdi vasárnap és hétfőn, azaz június 8. és 9-én Nagyszebenben nyomdász-kon-

gresszus lesz, melyen az erdélyi, bánáti és a megszállott területek nyomdász szakcsoportjai és pedig kisebb szakcsoportok a legközelebbi nagyobb szakcsoportok útján feltétlenül képviseltessék magukat. Tárgysorozat: 1. A központosítás keresztülvitele a megszállott területeken. 2. Indítványok. A kiküldött szaktársak hozzák magukkal: A taglétszámot, továbbá a rokkant szaktársak taglétszámát, valamint az özvegyek és árvák létszám-kimutatását. Azok a szakcsoportok, amelyek a kongresszusra szóló külön meghívót nem kapták volna kézhez, ez uton hivatnak meg a kongresszusra, amelynek egybehívói a következő városok szakcsoportjai: Arad, Beszterce, Déva, Brassó, Kolozsvár és Nagyszeben.

A magyar bankjegyek lebélyegzése.

A nagyszebeni román kormányzó-tanács és a pénzügyminiszter rendelete folytán a közeli napokban megkezdik Erdélyben és Magyarországból elfoglalt román területeken a magyar bankjegyek lebélyegzését. A lebélyegzés azonnal megkezdődik, mielőtt az erre vonatkozó rendelet a Hivatalos Lapban megjelenik.

Mint értesültünk, úgy határoztak, hogy a közönség érdekét szem előtt tartván, a bankjegyek értékét megtartják.

Erdélyben 400 helyet jelöltek ki, mint lebélyegzés helyét, mindegyiket ugyanolyan bélyegzővel szerelik fel, a bélyegző festéke speciális festék lesz. A közönség kötelessége

lesz, jelen parancs értelmében bankjegyeit a margón, illetve a bankjegy száma alatt lebélyegeztetni s azt az ellenőrzési számmal el- láttatni. Minden ellenőrzési módot már meg- állapítottak. A bélyegzés folytán a pénz teljes értéke megmarad, csupán 1%-ot vonnak le belőle, mint bélyegzési díjat.

Felülvizsgálásra és felülbélyegzésre kerülnek a 10, 20, 50, 100 és 1000 K-ás bankjegyek.

Ami a félfehér 25 és 200 K-ás, ugyancsak a 10000 K-ás és 20 K-ás bankjegyek II-ik kiadását illeti, nem fogadják el lebélyegzés végett. Ezek bélyegzés nélkül maradnak, mindazonáltal forgalomból nem vonatnak ki mindaddig, amíg az Osztrák-Magyar Bank be nem váltja azokat, azonban egyik román bank sem fogadja el, mint fizetési eszközt. A román állam részéről minden kedvezmény ezen bankjegyeket illetően csak az, hogy június 30-ig adófejeében elfogadja. Ezután még adófejeében sem fogadják el.

Az 1% bélyegzési díjat, kivétel nélkül minden bankjegyért beszedik, ezért a közönség figyelmét felhívjuk, hogy többjét minél hamarabb helyezze el a bankokban.

Itt említjük meg azt is, hogy a bankjegyek lebélyegzésének hamisítását szigorú fogházzal büntetik és a hamisan lebélyegzett bankjegyek értéküket veszítik. Az ilyen bankjegy elveszti teljes összegű értékét még az esetben is, ha nem a hamisító tulajdonában van már, hanem kikerült a forgalomba. A lebélyegzés tulajdonképpeni célja az, hogy megtudják, mennyi bankjegy van összesen forgalomban.

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Artur herceg első kalandja.

Irtá: Molnár Ferenc.

Mikor Genfben diák voltam, egy orosz ve- gyész volt a barátom. Ő mutatta meg nekem a várost, a kávéházat, ahová a francia élclapok jártak, a cukrászdát, ahol almástortát lehetett kapni kilencvenöt centimeért, ő mesélte el az összes pletykákat, ő mutatta meg a délutáni sétán azokat a hölgyeket, akik nem idegenkedtek a megismerkedéstől. Az orosz ve- gyész egy öreg diák volt, aki mindent tudott. Magának a városnak társadalmi életét nem nagyon ismerte, de annak a sok ezer idegen- nek a külön társadalmát, aki ebben a kedves városban tölti el a fiatalsága legszebb két- három évét, s aki nem keveredik össze soha az igazi genfi társasággal, ezt alaposan is- merte, úgy, mint senki más.

Egyszer, egy vasárnap délután elvitt a temetőbe és megmutogatta azoknak a fiatal embereknek a sírjait, akik messze földről az- al jöttek ide, hogy majd hazautaznak és akik Isten akarataból itt maradtak. Egyiknek-má- sikknak érdekes története is volt. Legjobban Artur herceg történetére emlékszem, aki egy szép, rózsaszínű kő alatt nyugodott. Csodál- koztam, hogy egy királyi vérből való herceg nem otthon nyugszik, a családja sírboltjában,

hanem itt, egy idegen temető-hotelben, ismeretlen emberek közt. Az orosz azt mondta, hogy Artur herceg kifejezetten követelte, hogy itt temessék el.

Az eset, ha jól emlékszem a részletekre, a következő volt:

Ez az Artur herceg tizenkilenc éves fiú volt és a családja valamelyik Balkán-államban uralkodott. Most már nem emlékszem pontosan, hogy épp elvesztették-e a trónjukat, vagy épp akkor kapták, mert valamit említett az orosz, hogy komplikációk voltak, mikor az ifjú Artur Genfbe került, de azt tudom, hogy nem volt sima uralkodás, amit Artur családja a Balkánon csinált.

Ehhez a családi zavarhoz járult az, hogy az ifjú Artur halálosan beleszeretett otthon egy zsidó lányba. Egy bevándorolt, még csak nem is jómódu német zsidó kereskedőnek a lányába, aki viszonszerette őt s akivel meg akartak szökni. Artur herceg tizenkilenc éves kora dacára — ha hinni lehet az oroszoknak — egy fejfel magasabb volt, mint a genfi rend- őrcs, pedig ezek híresei arról, hogy a kan- ton legmagasabb férfiakból valogatják össze őket. Hosszu fekete haja volt, mélyen fekvő nagy szeme és mindig hosszú fekete kabát- ban járt. Párisból hozatta ezt az olcsó kész- ruhát, amely inkább illett volna egy papnő- vendékhez vagy egy filozopherhez, mint egy tizenkilenc éves balkáni herceghez.

— Artur herceget tehát — miután odahaza minden kisült — erőszakkal elszakították a leánytól és elküldték egy műszaki századossal Genfbe. Egyik legjobb panzióban lakott és eleinte a századossal nem mutatkozott sehol.

Annak szegénynek egész nap a kávéházban kellett ülnie, ő egyedül csatangolt. A leány családját egyszerűen kiutasították, ezek Ber- linbe mentek. A százados dolga volt felü- gyelni, hogy Genf és Berlin között semmi levelezés ne legyen. Az én orosz barátom ugyanabban a panzióban lakott akkor és sokat beszélt a századossal a herceg sorsáról. A fiatalember vigasztalhatatlan volt és Genfben az első két héten négy kilót fogyott, úgy, hogy orvoshoz vitték. Az orvos hivatalos ajánlást adott, de Artur herceget erre nem lehetett rávenni. Az orvos okos ember lehetett, mert végül abban állapodott meg a századossal, hogy valami nőt kell szerezni a fiúnak, aki elfeledtesse vele a régit, abból indulva ki, hogy ez a módszer husz éves koron felül egyike a legjobbaknak, husz éven alul azon- ban egyenesen megbízható. Elővették tehát a fiút és ezt megmagyarázták neki. A herceg komolyan hallgatta őket és nem nevetett, nem tombolt, mint más fiatal emberek tették volna hasonló helyzetben, hanem szomorúan nézett maga elé és belátta, hogy nincs más út, a mely a nagy bajából kivezesse.

NYILTTÉR.*)

Tisztelt Szerkesztő Ur!

A „Hátszeg és Vidéke“ 21. számában „Valamit a fényel írott képirásról“ kacskaringós cím alatt megjelent, a közönség félrevezetésére alkalmas közleményre válaszolni kötelességem és igen kérem b. lapjában egy kis helyet adni.

A panaszló egy felső keresk. isk. tanuló, a panasz tárgya a nálam készült képek rossz-sága és drágasága.

A panasz mindkét ága merőben alaptalan.

A panaszló által is hangoztatott jó hírnemnek tartozom azzal a kijelentéssel, hogy ha a fényképek valóban a felismerhetetlenségig rosszak lettek volna, kötelességemnek tartottam volna egyszerű felszólalásra másokkal nyomban kicserélni.

Én nem ismerem személyesen a fényképeket rendelt urakat, mert e célból egy segédemet küldöttem volt Hátszegre és így az utólag műtermemben kidolgozott képek hasonlatosságát vagy talán ennek némi hiányát nem állapíthattam meg; de ha a „nagy képek“ jók voltak, amint a panaszló cikkekhez fűzött szerkesztői, szakszerűnek lenni akaró értekezés is megállapítja, és ha a megrendelők a képeket elfogadták, kizártnak kell tartanom a reprodukciók rossz-ságát.

A képek darabjának nem volt 100 kor. az ára, hanem: kaptak a tanulók egy nagy képet igazgatójuk részére, melyen az összes tanárok és tanulók arcképei külön-külön felvétellel voltak megörökítve; kapott továbbá minden tanuló egy-egy 18/24 nagyságu képet ugyanazon képtartalommal, és végül kapott minden tanuló két-két vizitalaku saját arcképet.

Fizetett pedig minden tanuló az egyenként kapott 3 képért és az 1 példány nagy képért 100—100 koronát, a tizennégy tanuló 1400 koronát.

De nem is csak a 100 K-ért kapott példányok számát apasztotta le a kedves pa-

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a Szerk.

naszoló, hanem egyéb lényeges, az áralakulásra igen nagy befolyással bíró körülményeket is kegyes elhallgatni az igazságnak fiatal apostola.

Én ugyanis Szászvároson lakom és innen háromszor küldöttem egy segédemet Hátszegre, egyszer 3 napig, egyszer 4 és utóljára 2 napig, összesen tehát 9 napig tartózkodott ott.

Utazási és tartózkodási költsége a mai méregdrága időkben, illetményeit is beleszámítva naponként mintegy 50 K-át tett ki, e tétel tehát 450 K, műtermemben 4 ember dolgozott 5 napig a képeken, egyébként étkezés-sel, díjazással együtt napi 25 K-át számítva, a minél nekem sokkal többbe került, kitesz e tétel 525 K-át. Ha még a fényképészethez szükséges anyagok köztudomású rettenetes drágaságát és a legtöbb esetben elmaradhatlanul szükséges személyes utánjárás, utazás költségeit is figyelembe vesszük, el kell ismerjék kedves megrendelőim, hogy nekem tiszta haszonként az 1400 K-ból csak igen kevés maradhatott. Már pedig mai napság mindenki más 100 meg 100 százalékkal dolgozik.

Igy van most már helyreállítva az igazság, és mert az én céloim csak kedves fiatal megrendelőim megnyugtatása és a közönség hü tájékoztatása volt, teljesen feleslegesnek tartom egy a fényképészet terén „előkelő idegennel“, már t. i. a „Hátszeg és Vidéke“ t. szerkesztőjével a fényképészet művészeti vagy nem művészi volta felett vitába bocsátkozni.

E szives közlésért köszönetet mondva vagyok kiváló tisztelettel

Szászváros, 1919. évi május hó 27-én

Róna Jenő, fényképész.

Diákszerelem.

Ezek az ódon, kőkockás falak!
Ezek a kihalt, akácás terek!
Itt voltál te mosolygó kis leány,
Itt voltam én apró diák-gyermek.

Ott lebbent meg kis kék karton ruhád
A mohlepte boltívek alatt
S tanui, hogy mennyit lestem terád,
Ezek az ódon, kőkockás falak.

Te fölneztél. Én köszöntöttelek.
Lestem, alakod amint tova vész...
Néha leejtettél egy ibolyát
És én fölvettem. Ez volt az egész.

Amikor aztán leborult az éj,
Mikor a többi kis diák tanu,
Az első busz, szerelmes dalokat
Én eldaloltam öntudatlanul.

Karomra hajtva izzó homlokom,
Álmodtam rólad. Így talált az éj.
Ez volt az első, forró szerelem
És az utolsó tiszta szenvedély.

... Kihült szívvel, csalódva, szomorun
Itt járok újra. A lelkem beteg.
A virágos fák és a vén falak
Régi barát gyanánt köszöntenek.

És így szeretném elsíratni most
Mindazt, ami örökre itt maradt
Az ódon, kőkockás falak között,
A mohlepte boltívek alatt.

A vágyódást, a hitet, a reményt,
Amilyet többé már nem érzek...
A szerelmet, az igazit az elsőt,
Mely a legtisztább s a legédesebb.

Farkas Imre.

NAPI HIREK.

— **Hymen.** Wessely Nándor piskii máv. főmérnök m. hó 18-án tartotta eljegyzését Serestély Terike urleánnyal, lapunk ékeztollu munkatársának: Serestély Bélának kedves és bájos nővérével.

— **Színház.** A bukaresti román nemzeti színház színészei m. hó 24. és 25-én Szászvároson tartott előadásai ugy anyagilag, mint erkölcsileg fényesen sikerült. A románság a legnagyobb lelkesedéssel fogadta, ünnepelte őket és az előadásokon zsufolásig megtöltötte a Centrál színházi nagytermét. A színművészek innen Dévára távoztak, ahol szintén nagy ünnepek keretében fogadták őket.

— **Hollandia és az elpusztult területek helyreállítása.** (Nagyszében, május 26.) A Renasterea jelenti, hogy a holland kormány az elpusztult francia területek helyreállítására egy huszonöt milliós kölcsönt fogadott el.

— Igen, — mondta, — belátom, hogy ebből a dologból ugyse lehet soha semmi és tudom azt is, hogy még az egész jövő előttem áll... fiatal vagyok... belátok mindent, tudok mindent... mindent megfogok próbálni...

Hónapokig nagyon okosan viselte magát. Elégetett mindent, ami a zsidó kisasszonyra emlékeztette volna, variétébe és még ennél is rosszabb helyekre járt a századossal vagy a panzióbeli nagyobb diákokkal, de ha egy nő csak a kisujjával is hozzáért, beteg lett tőle. Abban a gyönyörű, kamaszkori nőiszonyban szenvedett, amely minden boldogtalan szerelmeknek a természetes következménye a romlatlan idegrendszerrel. És ugy látszott, hogy a fiatal seb elkezd gyógyulni.

Egy napon Artur herceg meglátta az utcán Boucherive tanár leányát, amint este hat órakor a villájukból kilépett és a kis előkert vasrácsos kapuját gracióz mozdulattal becsukva, elindult a belváros felé. Boucherive tanár leánya akkor huszonnyolc éves volt és a városban mindenki ismerte. Elegáns, nyulánk, magas nő volt és semmi leányos nem volt rajta. Asszonyoknak nézte mindenki. Nagyon jól öltözött, mindig egyedül járt és azt beszélték róla, hogy évek óta viszonya van egy harmincszoros millióossal, aki ugyanez évek óta készül arra, hogy feleségét és három kis gyermekét elhagyja, csak hogy feleségül vehesse a szép Boucherive kisasszonyt. A kis-

asszonynak porcellánfehér, szabályos arca volt, két rózsaszínű lehellel a két orcáján. Boucherive kisasszony festette magát.

Artur herceg aznap este hazament és azt mondta a századosnak:

— Lásza, ez a Boucherive kisasszony az a nő, aki... tudja isten... én azt hiszem, ... furcsa, de így van.

Nagyot sóhajtott.

Másnap hajnalban négy órakor kelt föl és biciklin átment Franciaországba, egy Saint-Julien nevű faluba, amely arról volt híres, hogy valósággal holdakra terjedő sötétkék ibolyamezők voltak a határában, amelyeken nem is volt jó ilyenkor tavasszal sétálni, mert elsédült az ember az illattól. Artur herceg reggel kilenckor tért vissza Genf-be, nagy kinnal cipelve a biciklin egy zsák ibolyát. Nyugodtan megállt a Boucherive-villa előtt és a még kopár kis előkertben a kaputól a vasrácsig vezető kis utra kifordította a zsák ibolyát, nem törődve azzal, hogy az ablakból csodálkozva nézi maga a szép Boucherive kisasszony. Mikor így teleszórta az utat a virággal, ráült a biciklijére és hazament. Amugy porosan, fáradtan, izzadtan, ruhástul az ágyára dőlt és aludt délig.

— Nézze, — mondta neki boldogan a százados néhány nap múlva, — én elintézem, hogy meghívják a Boucherive családhoz.

— Nem kell, — mondta komolyan a herceg, — a kisasszony egy bestia, a kisasszony

egy gazdag ember szeretője. Hagyjanak nekem békét.

Körülbelül két hét múlva, egy verőfényes napon déli tizenkettőkor megállt Artur herceg a Boucherive-villa előtt egy finom, legujabb rendszerű amerikai fotografáló-géppel és várta a kisasszonyt, aki ilyenkor szokott déli sétájából hazatérni ebédelni. A rendes időben meg is jött Boucherive kisasszony és be akart menni a vasrácsos ajtón. Ekkor Artur herceg elébe lépett, levette a kalapját és így szólt:

— Mademoiselle Boucherive, engedje meg, hogy lefényképezem.

A leány elmosolyodott, aztán egy kicsit megijedt, mikor a hosszú fiu komoly és égő tekintetét meglátta, de megállott és kedvesen mondta:

— Faites, monsieur.

A herceg lefotografálta és megint kalapot emelt.

— Merci, — mondta a kisasszony és be akart menni a keribe. De meg kellett újra állnia, mert Artur herceg kivette a fatáblába szorított üveglemezt a gépből, zsebetette, a gépet pedig ugy vágta a földhöz, hogy hanges csörömpöléssel ezer darabra tört, jelezni akarván ezzel, hogy Boucherive kisasszony után már senki sem méltó arra, hogy ezzel a géppel lefényképezék.

— Oh! — kiáltott a kisasszony és beszaladt a házba, ijedt arccal.

A százados boldogan állt az utca tulsó ol-

— **A román királyi pár utja.** (Brassó, május 24.) A királyi pár 23-án reggel 5 órakor érkezett Predealra. A virágokkal díszített pályaudvaron Brassó megye prefektusa üdvözölte a királyt. Fél óras tartózkodás után tovább utaztak Brassóba. Háromnegyed 8 órakor érkezett meg Brassóba az udvari vonat. A pályaudvaron a román alattvalók nevében Sattu érsek üdvözölte a királyt, ezután a polgármester tolmácsolta a szász alattvalók legmélyebb hódolatát. A vonatot 8 órakor indult tovább Nagyváradra. (Segesvár, május 24.) Segesváron a királyi párt nem részesítették külön fogadtatásban, csupán a vármegye prefektusa üdvözölte, miután a vonat továbbindult Nagyvárad felé. (Nagyvárad, május 24.) A királyi pár vonata reggel 9 órakor érkezett ide. Maniu a kormányzótanács elnöke, Mardarescu, Panaitescu, Holban és Kostantinidi tábornokok, Pop és Radu püspökök s mintegy 100.000 ember lelkesen fogták a királyi párt. A vármegye nevében Popp prefektus üdvözölte a királyt. Az ünnepélyes fogadtatás alkalmával a király Mardarescu tábornoknak a Vitéz Mihály rendet, Panaitescu és Holban tábornokoknak a román Csillag rendet, Kostantinidi tábornoknak pedig a Korona-rend érdemszalagát adományozta. Pénteken, m. hó 30-án a román királyi pár Gyulafehérvárra is ellátogatott, ahol szintén nagy ünnepek közepette fogadták.

— **Eljegyzés.** Májer Sámuel, Májer Herman helybeli szállító fia m. hó 25-én tartotta eljegyzését Zeller Eszti kisasszonnyal Bábólnán

— **Tudnivalók a posta köréből.** A kolozsvári postaigazgatóság közlése szerint május hó 25-ikétől kezdve, a megszállott területre, valamint a régi Romániába az ajánlottlevél forgalom megnyílt, azon kikötéssel, hogy a levelek nyitva adandók fel, tartalmukért a posta nem szavatol és kártérítést nem ad. Tekintettel arra, hogy ez idő szerint egyes hivatalok még nem működnek, a feladó köteles a boríték hátoldalára nevét és lakását feltüntetni oly célból, hogy (amennyiben egyes helyen a hivatal még nem működne) az a feladónak vissza legyen kézbesíthető, oly aján-

lott levelek, amelyek a feladó nevével és lakásával ellátva nincsenek, feladásra el nem fogadhatók. Az express kezelés egyelőre nem köthető ki és az utalvány-forgalom felvételéig a levelek utánvétellel nem terhelhetők. Ugyancsak m. hó 25-től a posta-táv. díjszabás a következőleg módosul: Az eddigi háborus pótdíjak (kivéve a levelezőlapok és távbeszélgetésekre vonatkozó pótdíjakat) megszűnnek és az eddig érvényben levő tarifa szerinti díjak száz százalékkal, vagyis a jelenlegi kétszeresével felemeltek (a távbeszélgetési és újságzállítási díjak kivételével.) Így tehát egy egyszerű levelezőlap díja 20 fillér, zárt levél és levél díja 20 grammig 30 fillér és minden 20 gramm vagy annak töredékeért további 10 fillér. Az ajánlási díj, térítvény és tudakozvány díja 50 fillér. Távirat szavanként 16 fillér, sürgős, ennek háromszorososa vagyis 48 fillér. D. u. 4-től reggel 5 óráig csakis sürgős táviratok adhatók fel. A régi Románia a belföldi tarifa szerint díjazandó és a már forgalomban levő romániai lei és bani értékjelzésű frankójegyek az érvényben levő árfolyam szerint, 1 lei à 2 K értékben szintén felhasználandók. Szászváros, 1919. május 21. Posta-táv. hiv.: Csap, h. hiv. vez.

— **Két waggon cipő jön Kolozsvárra.** Végre megértjük azt is, hogy a cipőárak is esni fognak. Egy kolozsvári kereskedőkből álló konzorcium ugyanis két waggon cipőt kötött le Prágából. Ugy a bevásárlási, mint a szállítási ügyek engedélyét elintézték és így a legrövidebb időn belül megérkeznek Kolozsvárra az olcsó cseh cipők.

— **Az erdélyi földbirtokreform.** A nagyzebeni kormányzótanács által elkészített földbirtokreform vázlata a következő: 1. Kisajátítatik kivétel nélkül az egész terület, mely 500 kat. földet meghalad. Ha a terület 4—500 holdig terjed, 100 hold sajátítatik ki, 3—400 holdig 80 hold, 2—300 holdig pedig 60 hold sajátítatik ki. 2. A kisajátítás egészben történik: a román alattvalóságot el nem ismerő idegen államhoz tartozó alattvalókkal szemben; az oly erkölcsi személyek, testületek, bankok stb. falusi birtokai, amelyeknek fő-

tartózkodási helye nem a kiegészült Románia területén van; a távollevők birtokai. Az egész művelhető terület kisajátítatik az idegenektől és azoktól, akik nem nyilatkoztatták ki román alattvalóságukat. 3. A kisajátított területek ára holdanként állapítatik meg s a kifizetés leiben fog történni. A fizetést a létesítendő „Agrár Bank“ fogja eszközölni, amelynek létesítéséhez a román állam 25 millió leivel vesz részt.

— **A kolozsvári gyógyszerész-segédék mozgalma** indítottak helyzetük javítására. A havi 1000—1200 korona fizetésért robotoló gyógyszerézmunkások memorandummal fordultak a munkaadó gyógyszerértulajdonosokhoz, s abban 50 százalékos béremelést követelnek. A kolosszális bevételekkel rendelkező gyógyszerértulajdonosok nagyobb része teljes méltánnyal ítélte meg a jogos követeléseket és mindjárt kezdetben belement az 50%-os munkadíj emelésbe. A gyógyszerész-munkaadók és gyógyszerész-munkások között létrejött egyezmény szerint az okleveles gyógyszerész-munkás havi fizetése 1600, vagy 1800 korona, aszerint amint szolgálati ideje hosszabb, vagy rövidebb. Az új fizetés május hó elsejétől visszamenőleg lép életbe.

— **A brassói magyar foglyok.** Brassóból jelentik: A Brassóban levő hadifoglyok és internáltak táborának parancsnoksága az alábbi hirdetményt bocsátotta ki: A közönség tudomására hozzuk, hogy az 1919. május 21-ik előtt a hadifoglyok látogatása céljára a fogolytábor parancsnoksága által kiadott engedélyek érvénytelenek. A közönségnek ezentúl csak csütörtökön és vasárnap d. e. 9—12-ig és d. u. 3—6-ig van megengedve a hadifoglyok meglátogatása. Az ehhez szükséges engedélyeket kedden és pénteken d. u. 5—6-ig adja ki a Lensor 24. sz. alatt a parancsnokság. Az egyes nőegyletek képviselői részére táboronként kiadott vörös színű jegyek továbbra is érvényben maradnak. — A parancsnokság.

— **Fekete rózsát** sikerült előállítani Ernest kertésznek Stocktonban (Kalifornia). A sötét rózsza galyát ugyanis tölgfába oltotta s a tölgfya tanninja a rózsának tiszta fekete színt adott.

dalán. „Gyógyulás“ — írta haza este a messzi, zord, sziklás hegyek közé. És megint elővette a herceget, mondván:

— Már tudják Boucheriveék, hogy maga kicsoda. Szívesen is látnák.

A herceg nagyra nyitott szemmel feküdt a kanapén és álmodozva felelt:

— Soha. Boucherive kisasszony egy tisztességtelen nő. Egy aljas, aljas embernek a szeretője.

Boucherive kisasszonyért, mikor a tavasz enyhébbre fordult, minden reggel pont nyolckor eljött a milliomos lovásza, két lóval. Csöngetett a kapun, mire a kisasszony lovaglókosztűmben jött ki, felült a szebbik lóra és elvágatott az annemassei országút felé. Mögötte galoppozott a lovász. Egy napon Artur herceg kiadta a parancsot a századosnak, hogy másnap reggel nyolc órára két hátszó álljon a ház előtt. A lovak el is jöttek, az egyikre a herceg ült, a másikra a százados, s egy negyedóra múlva már vad galoppban száguldottak az annemassei országúton, s csak akkor csendesítették lovaik járását, mikor egy messzi, lassan oszló porfelhőben meglátták Boucherive kisasszonyt és a lovászat.

— Maga maradjon itt, — mondta a herceg a századosnak, — én majd előrelövogolok.

Azzal sarkantyuba kapta a lovát és egyenesen a kisasszony felé nyargalt. A századosnak valami kellemetlen, nyugtalan érzése

volt, mert nem maradt ott, hanem előbb lépésben, majd lassu trappban a herceg után ment.

A herceg megállította a lovát a kisasszonyé mellett és köszönés nélkül szólt:

— Mademoiselle Boucherive, — vous ne m'aimerez jamais.

A kisasszony csak nézte, hogy mit akar. Ugy meglepte ez az egész, hogy megállt és mozdulatlanul nézte a fiut.

— Ön nem fog engem soha szeretni, — ismételte a herceg, — ön nem fogja soha az én lelkemet megmenteni!

A fiu halottfehér volt, amikor ezt a második mondatot hangosan, idegesen, fájdalomosan kiáltotta a leány felé. Boucherive kisasszony megijedt és elindította a lovát. A herceg utána vágatott s a lovász, akit később kihallgattak, csak annyit látott, hogy a herceg kezében megcsillant egy nikkell-revolver s a következő pillanatban kinyújtott karral Boucherive kisasszony felé elsütötte. A kisasszony vad sikoltással vágatott előre, a golyó nem találta el. De a rémülettől lebukott a ló nyakára. Akkor Artur herceg egymásután háromszor mellbelötte magát és lefordult a lóról.

A kórházi orvosok délután feladták a herceget. A százados akkor már térdenállva könyörgött a Boucherive-villában, hogy teljesítsék a haldokló gyerek utolsó kívánságát, aki mindenáron látni akarja mégegyszer a szép kisasszonyt. Féltétkor este megjelent Boucherive kisasszony a herceg ágyánál. Azt mondta neki kedvesen, gyöngéden:

— Én megbocsátottam önnek, mert tudom, hogy pillanatnyi örületben csinálta, amit csinált. Én megbocsátottam önnek.

A fiu gunyosan mosolygott rá.

— Boucherive kisasszony, — mondta olyan halkán, hogy inkább csak a szája mozgásából lehetett érteni, — ön egy rossz nő. És én ezzel az egész dologgal nem is önt gondoltam, Boucherive kisasszony... én talán nem is szeretem önt, csak meghalok önért, talán nem is önért... de talán, ha ön akarta volna...

Hirtelen erősebb, érthetőbb lett a hangja:

— Mondja, Boucherive kisasszony, — mondta, — ha egy leánytól elszakítanak egy férfit, akit az a leány szeret... legalább azt mondja, hogy szereti... hogy lehet az, hogy az a leány ebbe belenyugszik... semmit nem próbál... jelt nem ad magáról... nem szövik el hazulról... a férfi után... akár egy másik országba is... ha szereti?

Este nyolckor meghalt.

A történet apró részleteit az orosz vegyész a százados, Boucherive kisasszony és a lovász elbeszéléséből állította össze. Ő azt mondja, hogy Artur herceg tényleg szerelmes volt Boucherive kisasszonyba, csak a kórházban, a halálos ágyon keverte bele a dologba a másik leányt. Én más nézetem voltam és emlékszem, az egyetemi-kertben este fel-alá sétálva, még később is sokat vitatkoztunk ezen.

— A 200 és 25 koronás bankjegyek beváltása. A „Csiki Lapok“ írja: A 200 és 25 koronás bankjegyekkel szemben kibocsátásuk óta a közönség állandóan bizalmatlansággal viseltetik, ami a gazdaság, ipar és kereskedelem körében a forgalmat megnehezíti. A közönség megnyugtatóására közöljük, hogy az Osztrák-Magyar Bank nagyváradi fiókja hozzá intézett kérdésre a tegnapi napon hivatalosan értesítette a csikszeredai állampénztárt, hogy az 1918. évi október 27-ről keltezett egyoldalu nyomású 200 és 25 koronás bankjegyeket az Osztrák-Magyar Bank 1925. évi április 30-ig köteles beváltani, azok tehát mindenki által épp oly aggálytalanul elfogadhatók, mint bármely más, az Osztrák-Magyar Bank által kibocsátott bankjegy.

— Az iskolai tanulók bárhová hazautazhatnak. Hivatalosan közlik, hogy a tanév végével az iskolai tanulók a meg nem szállott területekre is hazautazhatnak. Iskolai bizonyítvánnyal és személyazonossági okmánnyal kell a prefektusi hivatalban jelentkezniük.

Cenzuratá de Mihail Bulea șef. cenzor.

Eladó ház. Szászvároson, Országút és Viz-utcai sarokház, több üzlethelyiséggel, lakással, üzleti berendezéssel együtt eladó. Értekezni lehet ugyanott. 273 2—

Két ház eladó. Szászvároson a Romosz helyi-utca 14. sz. alatti ház két lakrészrel, továbbá a Füzfa-utca 1. sz. alatti ház, mely havi 600 kor. bért jövedelmez, tehermentes, jutányos áron eladó. Közelebbi felvilágosítással szolgál Balosu György, ki a házak eladásával meg van bízva. 276 1—3

Ruhavarrást (átalakítást is) a legjutányosabb árban elvállal Benrád Eleonora, Kasztói-u. 17-a. sz. 266 3—3

Egy tanuló 2—3 középosztállyal felvétetik **Pascu Testvérek** kézműárkereskedésében Szászvároson. 264 3—3

Francia- vagy német-nyelv órákat adok úgy felnőtteknek mint gyermekeknek. Módszerem szerint e nyelvek gyorsan elsajátíthatók. Tandíj heti 3 órával havi 25 kor. Jelentkezéseket a Szászvárosi Könyvnyomda Rt. papirüzletében is elfogadunk. Lechner Mária áll. polg. leányisk. tanítónő. 263 3—3

Mindennemű építési és gépberendezési tervek, költségvetések, rajzok kidolgozását, továbbá megbízásokat gépek beszerzésére, vásárlásoknál szakértői becsléseket jutányos árban eszközölök. Barcsay Sándor, Szászváros, Főtér 6. 262 3—3

Kosztessd község határában a törvényhatósági ut közelében 202 hold erdő örök áron eladó. Értekezhetni Dr. Müller Zoltán ügyvéddel Nagyeneden. 267 3—3

Értesítés!

271 3—3

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy f. hó 25-én vasárnap a renoválás miatt bezárt s a Magyar Kaszinó épületében levő :

éttermemet, kávéházamat

és **cukrászdámat** újra megnyitom. — Naponta friss sör, küllő-menti borok, minden vasárnap hasché, izletes meleg és hideg vacsorák, cukrász-sütemények, fagyalt stb. stb. kaphatók. Szolid és pontos kiszolgálás! A n. é. közönség szives pártfogását kérve maradtam teljes tisztelettel:

Treuer Sándor, kávé és cukrász.

PÁRTOLJUK A HELYI IPART!

Kovács József

uri és női cipész
Sörház-utca 4. sz.

Weisz József

kádár-mester
Ország-ut 27. (Orbonás-féle ház)

Gauger Frigyes

kovács- és kerékgyártómester
Kovács-utca 3. szám.

Élthes Dénes

férfi-szabó
Romoshelyi-u. 34. szám.

Elvállal e szakmába vágó mindennemű munkákat jutányos árak mellett!

Ájben Antal

lábbeli-készítő
Országút, (Simonfi-féle ház)

Kiadó.

Hegedüs Lajos

épület- és finom bútór-asztalos
Galamb-utca 5. sz.

Kiadó.

Szokott Ön hirdetni?

Reklám!

E nélkül nincs üzleti élet! oo

Reklám!

Ma már a jó bornak is cégér kell!

Aki ingatlant vagy bármit vesz, elad, bérel, bérbead, vagy vállalkozik, munkát, vagy munkásokat keres, az hirdessen a

Többszöri, állandó hirdetéseknel nagy kedvezmény!

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKÉ-ben

Többszöri, állandó hirdetéseknel nagy kedvezmény!